

Geistlicher Baustein Nr. 62

“Die Posaunen“

Albanische Übersetzung

Guri i ndërtimit frymor Nr. 62

„Boritë“

Zbulesa 8,6-13;

Zbulesa 9,1-21;

Zbulesa 11,15-19)

Kjo profeci, ashtu si të gjitha profecitë e tjera, ka një kuptim të dyfishtë. Një profeci ndonjëherë ka një kuptim natyror dhe pastaj ka edhe një kuptim frymor. [1]

Historia gjithmonë përsëritet. Dhe Shkrimi ka një kuptim të dyfishtë, si dhe një zbulesë të dyfishtë; ose, e thënë ndryshe, ajo zhvillohet në cikle. [2]

Mbani mend: çdo profeci ka një kuptim të dyfishtë. Merrni te **Ungjilli sipas Mateut 2,15**, ku thuhet: “Nga Egjipti e thirra Birin tim.” Nëse e shikoni më thellë se kujt i referohet kjo, do të shihni se flet për Jakobin, birin e Tij. Por njëkohësisht flet edhe për Birin e Tij më të madh, Jezusin, të cilin e thirri nga Egjipti. [3]

Shtatë boritë e Ungjillit

Tingëllimi i borisë nënkupton borinë e Ungjillit. Dhe tingëllimi i një borie në Bibël do të thotë: “Bëhu gati për një luftë sipas Shkrimit.” A e kuptoni? Një luftë sipas Shkrimit!

Apostulli Pal tha te **1 Korintasve 14,8**: “Sepse nëse boria jep një tingull të paqartë, kush do të përgatitet për betejë?” Dhe nëse ajo nuk jep një tingull sipas Shkrimit, një vërtetim të Fjalës së Perëndisë, si do ta dimë ne se jemi në kohën e fundit? [4]

Vëreni çfarë ndodh ndërsa e ndjekim këtë. Ja plani: gjëja e parë që ndodh është një shpallje në qiell. Pastaj çfarë ndodh? Hapet një vulë (Zbulesa 6,1-2). Çfarë do të thotë kjo? Një mister zbulohet.

Dhe kur një mister zbulohet, atëherë tingëllon një borie. Ajo shpall një luftë. Ose bie një plagë, dhe hapet një epokë e kishës. Shihni, për çfarë është lufta? Engjëlli i kishës e kap misterin e Perëndisë, megjithëse ende nuk është zbuluar plotësisht. Ai fillon ta shpallë këtë mesazh. Dhe çfarë shkakton kjo? Një luftë – një luftë frymore.

Pastaj Perëndia e merr lajmëtarin e Tij me të zgjedhurit e asaj epoke mënjane dhe i vë në pushim. Më pas Ai lejon që një plagë të vijë mbi ata që e kanë refuzuar – një gjykim i përkohshëm.

Dhe pasi kjo kalon, Ai vazhdon më tej. Oh, është një plan i madh, derisa të arrihet te engjëlli i fundit (Zbulesa 3,14-21). Ky nuk ka një mister të veçantë, por ai mbledh gjithçka që ka humbur në epokat e tjera – të gjitha të vërtetat që ende nuk janë...

...zbuluar plotësisht, në mënyrën se si vjen zbulesa. Pastaj ai i zbulon këto gjëra në ditën e tij (Zbulesa 10,1-4). Ai e merr librin e vulave dhe i hap ato, dhe ia tregon engjëllit të shtatë, sepse vetëm këto – misteret e Perëndisë – janë shërbesat e engjëllit të shtatë!

Tani, ne sapo kemi kaluar nëpër shtatë epokat e kishës, madje edhe historinë, për ta vërtetuar këtë. Është mesazhi i engjëllit të epokës së shtatë të kishës.

Ai zbulon të gjitha misteret që kanë qenë në të kaluarën – të gjitha gjërat e së kaluarës (Zbulesa 10,1-7). Kështu duhet të jetë.

Tani mbani mend: në ditët kur engjëlli i shtatë tingëllon, kur ai i bie borisë së Ungjillit, ai duhet t'i përfundojë të gjitha misteret e Perëndisë. [5]

Shikoni, ndërsa vazhdojmë më tej në këto vula dhe gjëra dhe i hapim ato: në vulën e parë del një kalorës mbi një kalë të bardhë dhe ka një hark në dorën e tij. Vëreni kush është ky. Vëreni kalin e zbehtë që vjen pas tij (Zbulesa 6,7-8). A e shihni? Vëreni kush është ai dhe shikoni si hyjnë.

Vëreni ata 144.000, si hyjnë. Vëreni virgjëreshën që fle, kur ajo ngrihet. Pastaj vëreni të gjitha këto gjëra që ndodhin: derdhjen e kupave të zemërimit, dhembjet (vuajtjet), tre frymërat e papastra si bretkosa.

Vëreni të gjitha këto gjëra se si përputhen saktësisht me ato plagë, pikërisht në kohën e derdhjes së tyre. Sa herë që hapej një vulë, derdhej një plagë dhe vinte një shkatërrim. Dhe vëreni çfarë po ndodh tani në fund. [6]

Dhe tani, ndërsa e marrim këtë, krahasojeni: tre librat e parë të Zbulesës në Bibël janë epokat e kishës – shtatë epokat e kishës (Zbulesa 2,1; 3,22).

Pra, ka shtatë epoka të kishës, shtatë vula, shtatë bori, kupa zemërimi dhe frymëra të papastra si bretkosa. Dhe të gjitha këto bashkohen së bashku. [5]

Dhe unë pres me padurim orën kur të mund të mblidhemi të gjithë në një vend dhe të predikojmë për këto shtatë plagë, shtatë kupa zemërimi dhe boritë, e kështu me radhë. Të gjitha ndodhin së bashku, të grumbulluara. Prandaj do të na duhen rreth një javë, dhjetë ditë ose më shumë për t'i kaluar në një takim të vetme, nëse mundemi. Mendoj se kjo do të ishte e mjaftueshme. [7]

Tani, gjërat që janë bërë nga gjëra që nuk shihen (Hebrenjve 11,1). Gjatë gjithë këtyre viteve kam mësuar se të gjitha gjërat natyrore janë pasqyrime të gjërave frymore – të gjithçkaje që është në natyrë.

Mbani mend: kur shihni diçka në natyrë, ajo simbolizon...

...një gjë frymore. Shihni, gjithçka është bërë sipas gjërave që nuk shihen. Pra, ajo natyrore pasqyron atë frymore. [8]

Mbani mend: plaga e fundit në Egjipt para daljes ishte vdekja. Edhe plaga e fundit mbi tokë para daljes është vdekje frymore. Pastaj ata do të digjen dhe do të kthehen në pluhur, dhe të drejtët do të ecin mbi hirin e tyre (Malakia 3,19-21). Por e fundit është vdekje frymore: refuzimi i Fjalës. [9]

Boria e fundit (1 Selanikasve 4,15-18)

Oh, sa mirënjohtës jemi për të gjitha bekimet e mëdha të Perëndisë! Le të vazhdojë kështu me ne derisa të bjerë kjo bori e fundit. Dhe ju e dini se atëherë ne do të merremi lart së bashku për ta takuar Zotin në ajër.

Mbani mend: njerëzit do të mungojnë, ata nuk do t'ju shohin më, por ju do të bashkoheni me pjesën tjetër të grupit (Mateu 24,37-42).

“Ata që janë gjallë dhe që mbeten deri në ardhjen e Zotit, nuk do t'i paraprijnë atyre që kanë fjetur.” Nuk janë të vdekur – jo, të krishterët nuk vdesin. [10]

Dhe nëse ndodh që dikush nga ne të kalojë tani përtej perdes, mbani mend: është vetëm disa orë gjumë dhe pushim, derisa të takohemi përsëri. [11] Ata vetëm pushojnë pak. Kaq është. [10] Thjesht pushojnë deri në atë kohë. [11]

“Dhe boria e Perëndisë do të tingëllojë dhe të fjeturit në Krishtin do të ringjallen së pari dhe do t'u shfaqen shumëve...” [10]

Mbani mend: “Ne që jemi gjallë dhe mbetemi deri në ardhjen e Zotit, nuk do t'i paraprijmë atyre që kanë fjetur; sepse boria e Perëndisë” – kjo bori e fundit... E gjashta tashmë ka tingëlluar. Dhe kjo bori e fundit, ashtu si vula e fundit, do të jetë ardhja e Zotit. [11]

Dhe papritur, ndoshta duke qëndruar dhe duke parë, mund të thuash: “Ah, ja një vëlla...” Atëherë e di se nuk ka mbetur shumë kohë. Brenda pak minutash do të ndryshohemi – në një çast, sa hap e mbyll sytë – dhe së bashku me ta do të mungojmë nga toka, duke u marrë lart për ta takuar Zotin në ajër (1 Korintasve 15,51-55). [10]

Kjo është koha e gjykimit hetues. Kjo është e vërtetë. (Ne do të arrijmë te kjo kur të vijmë te boritë, kurdo që Zoti ta lejojë, ose te kupat e zemërimit.)

Dhe do të mësojmë më shumë për këtë gjykim hetues, pikërisht para se të vijnë dhembjet (vuajtjet), dhe do të shohim se është e vërtetë. Dhe tre engjëjt që goditën tokën dhe, siç e dini, thirrën: “Mjerë, mjerë, mjerë banorëve të tokës...” (Zbulesa 8,13; 12,12).

Ne jetojmë në një kohë të frikshme. Shihni, këto gjëra në të cilat jemi tani dhe që po i trajtojmë, ndodhin pasi kisha të jetë larguar. Shihni, këto gjëra i përkasin periudhës së mundimit të madh.

Dhe mendoj se kjo duhet të jetë e ngulitur fort në zemrën e çdo besimtari, që...

...kjo kishë nuk hyn kurrë në periudhën e mundimit të madh. Në asnjë mënyrë nuk mund ta vendosësh kishën në mundim. Ndoshta mund të vendosësh kishën atje, por jo Nusen. Shihni, Nusja tashmë ka shkuar, sepse ajo nuk ka asnjë mëkat, asgjë kundër saj.

Hiri i Perëndisë e ka mbuluar atë dhe zbardhuesi (pastrimi hyjnor) ka larguar çdo mëkat aq larg, saqë nuk mund të kujtohet më – asgjë tjetër përveç pastërtisë, e përsosur në praninë e Perëndisë. Oh, kjo duhet ta sjellë Nusen në gjunjë dhe ta bëjë që të thërrasë drejt Perëndisë! [12]

Por mbani mend: këtu do të takohen një pamje e natyrshmes dhe e frymores. Dhe kur natyrorja dhe frymorja takohen, gjithmonë ka një përplasje, sepse ato shkojnë drejt njëra-tjetrës ballë për ballë.

Dhe këtu dua ta paraqes Izraelin si një kishë frymore, ndërsa Moabin si kishë natyrore – thjesht një kishë, atë që ne e quajmë kishë natyrore. [13]

Shtatë boritë (grykimi)

Tani, në fund të këtyre shtatë sabateve (Levitiku 23,15-16), që kanë qenë, duhet të vijë dita e shlyerjes (Levitiku 23,23-28), që përfaqëson shtatë boritë. Dhe këto shtatë bori duhet të shpallin një ditë zie, një kthim te shlyerja.

Dhe ne zbulojmë se këto shtatë bori i përkasin vetëm Izraelit.

Dhe pse Ai nuk më lejoi të predikoj për këto shtatë bori? Unë madje kisha filluar tashmë të shpallja mbledhjet, salla ishte marrë me qira dhe gjithçka ishte gati për të predikuar mbi shtatë boritë.

Dhe thashë: “Diçka po më shqetëson shumë”, dhe hyra për t’u lutur. Sinqerisht u gjunjëzova para Perëndisë dhe u luta. Dhe Ai ma zbuloi se këto shtatë bori kanë tingëlluar nën vulën e gjashtë dhe unë tashmë kisha predikuar për to në mënyrë të mbinatyrshme.

Shihni, është dora e Perëndisë mbi gjithë këtë. Kjo i përket Izraelit, dhe ne e kemi marrë këtë nën vulën e gjashtë; ju të gjithë e keni dëgjuar për përndjekjen e hebrenjve.

Koha e kombeve ka qenë në këtë festë të Rrëshajëve (Pentekostit).

Të gjitha këto bori kanë tingëlluar nën vulën e gjashtë. Ne gjithashtu e kemi trajtuar këtë nën festën e borive, nëse dëshironi ta kuptoni.

Çfarë duhet të bënin ato? T’i shtynin hebrenjtë nga të gjitha pjesët e botës të kthehen në vendin e tyre. Kjo duhet të ndodhë. Shtatë boritë kanë tingëlluar në vulën e gjashtë. [14]

Tani, kur erdha këtu, në fakt kisha për qëllim të mësoja për kupat e fundit të zemërimit, shtatë kupat e zemërimit, shtatë boritë e fundit dhe shtatë bubullimat e fundit nga libri i Zbulesës, që t’i bashkoja të gjitha në këtë kohë në të cilën jetojmë tani, pas hapjes së shtatë vulave dhe shtatë epokave të kishës. [15]

Çdo bori ka tingëlluar nën vulën e gjashtë...

...vetëm aty kanë tingëlluar.

Vëreni tani rendin në Shkrim, saktësisht i njëjti. Nën borinë e shtatë, për Izraelin është e njëjta gjë siç ishte vula e shtatë për kishën.

Ne shohim se nën vulën e pestë, kur këtyre shpitrave që ishin nën altarin (Zbulesa 6,9-11), iu dhanë rroba – jo sepse i kishin merituar, por sepse ishin në atë pjesë të shpëtimit kur Perëndia ende vepronte me anë të hirit me kombet (jo me hebrejët).

Izraeli shpëtohet si një komb. Perëndia merret me Izraelin si një komb. Ndërsa kombet janë “një popull për Emrin e Tij” (Veprat e Apostujve 15,14), jo një komb për Emrin e Tij. Izraeli është ndryshe!

Ka pasur një përndjekje të ashpër kundër Izraelit, sepse ishte koha kur Ai po i thërriste ata përsëri drejt shlyerjes. Ata janë ende nën shlyerjen e një qengji natyror.

Qengji i vërtetë i Perëndisë është shlyerja, por ata e kanë refuzuar, dhe që nga ajo kohë gjaku ka qenë mbi Izraelin.

Vëreni: populli po përgatitet! Sa e përkryer është atëherë boria e shtatë dhe vula e shtatë – plotësisht në përputhje – përndjekja e hebrejve.

Vëreni te Zbulesa 9,13-21, nën borinë e gjashtë: aty ishin 200.000 kalorës, të lidhur pranë lumit Eufrat, dhe u liruan nën borinë e gjashtë.

Nuk ishin kuaj natyrorë. Nga ta dilte zjarr, kishin parzmore si gur jasper dhe kishin bishta që i ngjanin gjarpërinjve, me koka gjarpri, me të cilat shkaktonin dëm.

Shihni, këto ishin kuaj frymorë, djaj frymorë, kuaj lufte që kishin qenë të lidhur për të gjitha këto vite pranë Eufratit – djaj të mbinatyreshëm.

Çfarë ishte kjo? Ishte ringjallja e Perandorisë së vjetër romake; përndjekja e hebrejve.

Ata kishin qenë të lidhur për gati 2.000 vjet pranë lumit Eufrat, duke mos mundur të kalonin drejt premtimit – një grup fetar që përpiqej të kalonte në anën tjetër.

Eufrati, siç e dini, kalon nëpër Eden. Por ata ishin të lidhur atje – 200.000 djaj të përndjekjes.

Dhe vëreni çfarë ndodh nën këtë borinë e gjashtë: ata u lëshuan mbi hebrejët – përndjekja e hebrejve.

Djaj të mbinatyreshëm, për gati 2.000 vjet, dhe pastaj të liruar mbi hebrejët përmes Stalinit dhe Hitlerit. Ju mund të thoni: “Por ata nuk janë romakë.” Është e njëjta frymë.

Ata bënë të njëjtën gjë që u bë në ditët e vjetra pagane romake kundër të krishterëve.

Tani vëreni Izraelin natyror dhe kishën frymore, si i ndajmë këtu. Ata u lëshuan mbi hebrejët.

Dhe u lëshuan mbi hebrejët, të cilët nuk dinin asgjë për frymën. Aty janë misteret që janë të fshehura nën këtë vulë.

Shihni, vëreni këtë. Ne kemi kaluar nëpër këtë. Dhe do t’ju tregoj këtë borinë këtu – këtë borinë e fundit – çfarë ndodh. Ja ku janë. Këto bori janë lëshuar mbi hebrejët, jo mbi paganët.

Kombi (johebrenjtë) është, kur këto vula u hapën, u vulos dhe u largua. Koha përfundoi, kisha u thirr.

Mbani mend, si nën vulën e pestë ata martirë u thirrën sipas Fjalës së Perëndisë dhe morën rroba. Kjo iu dha atyre me anë të hirit, sepse ata ishin të verbuar dhe nuk mund ta shihnin Ungjillin e tyre – që këta njerëz nga kombet do të thirreshin për Nusen.

Atyre iu dhanë rroba, siç thotë Bibla (Zbulesa 6,9-11), nën këtë borinë.

Këta hebrenj, të cilët janë plotësisht kundër Krishtit – dhe arsyeja është, siç thotë Bibla, sepse janë të verbuar. Dhe ata u verbuan për shkakun tuaj (Romakëve 11,7-32).

Perëndia i drejtë e di se ata do ta kishin pranuar, por u verbuan për shkakun tuaj. Kështu thotë Bibla. Aty është kjo perandori romake, e lidhur përmes fuqive kishtare. Sepse Roma pagane u bë Roma papnore dhe u lidh në traditat e saj “të krishtera”. [16]

Në cilën ditë po jetojmë? Ku kemi arritur? Mbani mend: të gjitha shtatë boritë tingëllojnë nën këtë vulën e gjashtë. Kur të arrijmë atje, do ta shihni. Të gjitha shtatë boritë ndodhën në këtë vulën e gjashtë.

Numri shtatë është gjithmonë mister. Vëreni këtë shtatë – është përfundimi. Ky ishte ardhja e Zotit.

Qielli u bë i heshtur, plotësisht i qetë dhe askush nuk lëvizi. Sepse Jezusi tha: “Asnjë engjëll në qiell nuk e di kur do të kthehem. As unë vetë nuk e di kohën. Ati e ka mbajtur këtë në mendjen e Tij.”

Vetëm Perëndia e di – Fryma. Nuk është zbuluar.

Kur kjo bori e shtatë tingëlloi... ose engjëlli i shtatë... një vulë u hap, dhe pati heshtje në qiell (Zbulesa 10,5-7). Shihni, nuk u zbulua çfarë do të ndodhte.

Por nën vulën e gjashtë, ku këto bori u hapën, vëreni: Qengji doli dhe u shfaq në skenë. Ai e la fronin e hirit.

Vepra e Tij e shpengimit ishte përfunduar. Dhe Ai doli dhe mori librin nga dora e djathtë e Atij që ishte ulur në fron – dhe “koha nuk ishte më”.

Dhe menjëherë u shfaq një engjëll në kapitullin 10, vargu 7... Ky engjëll zbriti dhe u betua se nuk do të ketë më kohë.

Shihni: në këtë libër ishte ajo që ishte shpenguar; ishte libri i shpengimit. Gjithçka që Ai kishte shpenguar ishte e shkruar në këtë libër.

Të gjithë ata për të cilët Ai kishte vdekur ishin të shkruar në këtë libër, dhe Ai nuk mund ta linte fronin e ndërmjetësimit derisa t’i kishte shpenguar plotësisht.

Dhe Ai nuk mund t’i shpengonte plotësisht në kryq, sepse ata ishin të paracaktuar në Librin e Jetës së Qengjit, dhe Ai duhej të qëndronte atje për të ndërmjetësuar, derisa edhe personi i fundit të përfundonte.

Lavdi! [17]

Boria e shtatë është kjo borie e madhe – borie e shtatë për hebrenjtë.

Ashtu si Izraeli ishte i verbuar që kombet të mund të hynin, tani kombet janë të verbuara (Romakëve 11), që Nusja të mund të merret jashtë dhe Izraeli të mund të marrë festën e borive. Thjesht e përkryer!

Ata janë në vendin e tyre. Ata ishin të shpërndarë, të verbuar, dhe tani janë mbledhur së bashku. Dhe e gjithë kjo ishte nën vulën e gjashtë – shtatë boritë e tyre...

Ato tingëlluan për t'i mbledhur ata – boria e gjashtë. Ndërsa boria e shtatë është “kjo borie e madhe”.

Boria e gjashtë tingëlloi nën vulën e gjashtë, pikërisht ashtu si vula jonë e gjashtë u hap – të gjitha në të njëjtën kohë; vetëm se për ta, të gjitha tingëlluan njëkohësisht, ndërsa ne kemi qenë 2.000 vjet në festën e Rrëshajëve.

Tani, në vendin e tyre, ata presin festën e borive – ose pranimin e shlyerjes – duke pritur ardhjen dhe duke u pikëlluar që e refuzuan herën e parë (Zakaria 12,10-14).

Ata po presin në vendin e tyre. Gjithçka është vendosur sipas rendit të vet.

Si një predikues i Ungjillit, unë nuk mund të shoh asgjë tjetër përveç largimit të Nuses. Dhe Nusja duhet të largohet para se ata të mund të kuptojnë se çfarë po ndodh.

Ata ishin të lidhur, të shpërndarë, të verbuar, dhe tani janë mbledhur. Çfarë ka mbetur? Që Nusja të hiqet nga rruga.

Ata po presin largimin e Nuses, që profetët e tyre tek Zbulesa 11 t'i thërrasin në festën e borive dhe t'u bëjnë të kuptojnë se çfarë kanë bërë.

Mbani mend: pikërisht midis këtyre vulave doli vula e gjashtë. Dhe aty ishin 144.000, të zgjedhur dhe të thirrur.

Dhe midis borisë së gjashtë dhe të shtatë shfaqet saktësisht Zbulesa 11, në përputhje me vulën e gjashtë.

Ashtu si Izraeli dikur në vendin e premtuar – ata nuk e dinë se si janë kthyer atje. Ata thjesht janë sjellë atje në mënyrë të pavetëdijshme.

Pse? Forcat kombëtare i vendosën ata në vendin e tyre.

Tani do të them diçka: forcat kombëtare e vendosën Izraelin në vendin e tij, forcat kombëtare do ta çojnë kishën në këshillin botëror të kishave; por fuqia e Perëndisë do t'i çojë individët në Nuse.

Bota detyron në një drejtim dhe bota detyron në drejtimin tjetër, por Perëndia tërheq lart.

Fryma e Perëndisë, që është Fjala e Perëndisë – “Fjala ime është Frym dhe Jetë” (Gjoni 6,63) – do ta vendosë Nusen në vendin e saj.

Sepse ajo do ta njohë pozicionin e saj në Fjalë, sepse ajo është në Krishtin. Kjo do ta vendosë atë në vendin e saj.

Asnjë forcë kombëtare nuk mund ta bëjë këtë. Por forcat kombëtare e kanë shtyrë Izraelin drejt vendit të tij; forcat kombëtare të këshillit të kishave do ta shtynë çdo organizatë atje; por fuqia e Perëndisë do ta ngrejë Nusen në lavdi, jashtë gjithë kësaj. [14]

Te Zbulesa 11, shërbesa e tyre do të jetë shërbesa e Moisiut dhe Elias, të cilët do ta thërrasin Izraelin nga traditat hebraike – ashtu si mesazhi i engjëllit të shtatë e ka thirrur Nusen jashtë traditave të Rrëshajëve.

Mbani mend: Moisiu dhe Elia do ta thërrasin Izraelin nga shlyerja e vjetër e qengjit – nga delet, gjaku, dhitë dhe flijimet – drejt flijimit të vërtetë të gjallë, Fjalës.

Dhe mesazhi i engjëllit të shtatë, nën të njëjtën borie – gjithçka është saktësisht njësoj, e njëjta vulë – do t'i thërrasë njerëzit, Nusen, nga traditat pentekostale dhe botërore drejt shlyerjes së vërtetë: Fjala, Krishti i mishëruar në Fjalën e Tij këtu, në mes nesh i bërë mish.

Shkenca e ka vërtetuar këtë përmes fotografive. Kisha e di, edhe bota e di. Ne e dimë me siguri, sepse Ai kurrë nuk na ka thënë ndonjë gjë si “KËSHTU THOTË ZOTI” që të mos jetë provuar e vërtetë.

Në çfarë dite jetojmë, në çfarë ore! Vraponi, njerëz, vraponi për jetën tuaj!

Vëreni tani: kjo shërbesë është si ajo e engjëllit të shtatë. Dy dëshmitarët, nën një borie të shtatë, pikërisht para borisë së shtatë (Zbulesa 11,15-19).

Tani mbani mend, ju kam thënë se do ta rikthej këtë borie të madhe. Çfarë tha Ai se do të bënte, atje te Isaia?

“Boria e madhe do të tingëllojë.” Boria e madhe! Jo boritë e zakonshme tani, festa e borive – sepse atje ishin dy: Moisiu dhe Elia, që i binin borisë.

Por nën borinë e madhe, ardhjen e Zotit, për të shpallur kthimin e Jozefit – shihni, të gjitha kombet do të mbledhen në Jerusalem. Amen.

Këtë e gjeni te Isaia 18,1-3. Dhe te Isaia 27,12-13, ku Ai i bie asaj borie dhe të gjitha kombet do ta njohin Izraelin në vendin e tij – Perëndinë me Izraelin.

Pastaj Nusja do të vijë për të qenë me Dhëndrin, dhe Dhëndri me Nusen. Dhe pastaj do të vijë Mijëvjeçari i madh, pasi e gjithë bota të jetë shkatërruar nga fuqia atomike, dhe do të ketë qiej të rinj dhe një tokë të re.

Ata do të jetojnë përgjithmonë (Isaia 19,23-25).

Përsëri dua të them: shërbesa e Moisiut dhe Elias midis borisë së gjashtë dhe të shtatë (Zbulesa 11,1-14) – do të jenë dy profetë...

Izraeli gjithmonë u beson profetëve të vet.

Tani shohim se epoka e kishës së Rrëshajëve është në fund.

Nusja duhet të largohet nga rruga për t'u ngritur lart (2 Selanikasve 2,6-12), që dy shërbëtorët e Perëndisë nga Zbulesa – dy profetët – të mund të shfaqen në skenë, për t'u rënë borisë së shtatë dhe për t'ua bërë të njohur Krishtin. [16]

Shtatë kupat e zemërimit, shtatë plagët

Tani vëreni Zbulesa 17: “Dhe një nga shtatë engjëjt që kishin shtatë kupat erdhi...”

Këtu shihni: ka shtatë kupa zemërimi. Ju i njihni këto shtatë, kur kalojmë nëpër to. Ato ndodhin të gjitha në të njëjtën kohë, pasojnë plagët dhe gjithashtu pasojnë epokat e kishës, sepse gjithçka është e vulosur në këtë Libër të vetëm.

Gjithçka rrjedh në një kalim të vetëm – njëra kalon direkt në tjetrën. Ka dy fryma që veprojnë: Perëndia dhe djalli. [18]

Tani, këtyre hebrenjve u janë premtuar tre vjet e gjysmë. Sa prej jush e dinë këtë? Shtatëdhjetë javë u janë premtuar (Danieli 9,25-27). “Mesia do të vijë dhe në mes të javës gjithçka do të ndalet.” Tre vjet e gjysmë Krishti predikoi dhe u vra pikërisht pas tre vjet e gjysmë.

Pastaj u vendos “neveria e shkretimit”, xhamia e Omarit në tokën e shenjtë, siç e kishte thënë Perëndia 2.500 vjet më parë para se të ndodhte. Profeti e pa këtë. Kombet do ta zotëronin atë vend derisa të përfundonte periudha e kombeve.

Tani janë premtuar edhe tre vjet e gjysmë të tjera. Nëse vini re, këta dëshmitarë të Zbulesës 11 profetizojnë 1.260 ditë – që janë pikërisht tre vjet e gjysmë. Dhe ata vishen me thasë. Tani vëreni shërbesën e tyre: çfarë janë ata.

Ata predikojnë pikërisht tre vjet e gjysmë nën vajosjen e Pagëzimit të Frymës së Shenjtë, ndërsa bekimi largohet nga kombet dhe kisha merret lart, dhe kisha e ftohtë formale përndiqet si qen nga (Zbulesa 12) komunistët dhe forcat romake...

Pastaj këta profetë predikojnë tre vjet e gjysmë, dhe Bibla thotë se ata vriten në rrugë që në kuptimin frymor quhet Sodomë dhe Egjipt, aty ku u kryqëzua Zoti ynë (Zbulesa 11,1-13) – në Jerusalem në kuptim frymor. Dhe ata qëndruan të shtrirë në rrugë tre ditë e tre net.

Pastaj në fund të tre ditëve e gjysmë, fryma e jetës hyri në ta dhe ata u ringjallën. Ata duhej të vdisnin si njerëz të tjerë. Ata predikuan kundër të gabuarës dhe sollën zjarr nga qielli. Kush e bëri këtë? Ata sollën plagë nga qielli dhe goditën tokën sa herë që donin. Dhe mbyllën qiellin që të mos binte shi sa herë që donin.

Kush ishin ata? Pikërisht Moisiu dhe Elia. Dhe këta janë dy dëshmitarët.

Dhe kur ata mundonin besimtarët (jo Nusen), ose botën, përmes predikimit të tyre, dhe i kthenin hebrenjtë në pendim...

Kur ata e shohin Jezusin që vjen për Nusen, do të thonë: “Ja, ky është Perëndia ynë që kemi pritur. Ky është Ai.”

Por Ai nuk vjen për ta; Ai vjen për Nusen e Tij. [19]

Ne duhet të kujtojmë se vula e shtatë është fundi i të gjitha gjërave. Kjo është e vërtetë. Gjërat që janë shkruar në Librin e vulosur shtatë herë (që ishin vulosur në planin e shpengimit para themelimit të botës) – çdo pjesë e vogël e tij vjen në fund. Është fundi. Është fundi i botës që lufton; është fundi i natyrës që lufton; është fundi i gjithçkaje. Në të përfshihet fundi i borive, fundi i kupave të zemërimit, fundi i tokës. Madje është fundi i kohës. Koha po mbaron; kështu thotë Bibla.

Zbulesa 10,1-7: koha po mbaron. Engjëlli tha: “Nuk do të ketë më kohë”, në ditët kur kjo gjë e madhe do të ndodhë. Gjithçka po përfundon në këtë kohë, në fundin e kësaj vule të shtatë.

Vëreni: është fundi i epokave të kishës; është fundi i shtatë vulave; është fundi i borive; është fundi i kupave të zemërimit; dhe madje përfundon edhe kalimi në Mijëvjeçar. E gjitha është në këtë vulë të shtatë.

Është sikur një raketë të lëshohet në ajër. Pastaj ajo raketë shpërthen, shpërndalet dhe shpërthen përsëri. Kjo nxjerr pesë yje; një prej tyre shpërthen dhe nxjerr përsëri pesë yje; dhe pastaj një tjetër nga këta yje shpërthen dhe nxjerr pesë yje të tjerë. Në këtë mënyrë ajo shuhet.

Kështu është kjo vulë e shtatë. Ajo thjesht e përfundon kohën për botën. Përfundon kohën për këtë; përfundon kohën për atë; përfundon kohën. Gjithçka vjen në fund në këtë vulë të shtatë. [20]

Burimet

- [1] “Karkaleci, gllabëruesi, shkatërruesi, brejtësi” (12.06.1953), pjesa E37
- [2] “Në këtë ditë u përmbush kjo Shkrim” (19.02.1965), pjesa 57
- [3] “Shenjat biblike të kohës” (10.04.1964), pjesa 72-73
- [4] “Zotërinj, a është kjo shenja e fundit të kohës?” (30.12.1962 mbrëmje), pjesa 264-265
- [5] “Vula e parë” (18.03.1963), pjesa 62-69, 16
- [6] “Java e shtatëdhjetë e Danielit” (06.08.1961), pjesa 294
- [7] “Filtri i njeriut që mendon” (22.08.1965 mbrëmje), pjesa 12
- [8] “Countdown (Numërimi mbrapsht)” (09.09.1962 mëngjes), pjesa 23
- [9] “Zbulesa e Perëndisë” (14.06.1964 mëngjes), pjesa 157
- [10] “Të dalim jashtë kampit” (19.07.1964 mbrëmje), pjesa 22
- [11] “Puset e çara” (26.07.1964 mbrëmje), pjesa 158
- [12] “Vula e gjashtë” (23.03.1963), pjesa 66-67
- [13] “A e ndryshon Perëndia mendjen e Tij?” (27.04.1965), pjesa 17
- [14] “Njih ditën tënde dhe mesazhin e saj” (26.07.1964 mëngjes), pjesa 35-37, 59-67, 192
- [15] “Perëndia i kësaj epoke të keqe” (01.08.1965 mëngjes), pjesa 16
- [16] “Festa e borive” (19.07.1964 mëngjes), pjesa 154-164, 274-275, 281-285, 305-306
- [17] “Shpirtra që tani janë në burg” (10.11.1963 mëngjes), pjesa 135-139
- [18] “Vula e dytë” (19.03.1963), pjesa 293
- [19] “Pyetje dhe përgjigje mbi Hebrenjtë 3” (06.10.1957), pjesa 714-719, 727-730
- [20] “Vula e shtatë” (24.03.1963 mbrëmje), pjesa 229-233

Guri shpirtëror Nr. 62 (i rishikuar 2020) nga Fjala e zbuluar e kësaj ore, i përgatitur nga:

Gerd Rodewald, Friedenstr. 69, Bieselsberg, D-75328 Schömburg, Tel. (07235) 7613

Do të vijë dikush me një mesazh që është në përputhje të drejtpërdrejtë me Biblën, dhe një vepër e shpejtë do të përhapet nëpër botë. Farërat do të shkojnë në gazeta, materiale leximi, derisa çdo farë e paracaktuar e Perëndisë t'i ketë dëgjuar ato.

[Br. Branham në “Udhëheqje–Rend–Mësim”, COD f. 724]

